

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **P.**, so sídlom v **B.**, zastúpenej advokátskou kanceláriou **F.**, so sídlom v **B.**, proti povinnej **J. D.**, bývajúcej v **Š.**, **o vymoženie 305,38 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 16 Er 876/2007, o dovolaní a odvolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 24. septembra 2013 sp. zn. 3 CoE 129/2013, takto

r o z h o d o l :

Konanie o odvolaní proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 24. septembra 2013 sp. zn. 3 CoE 129/2013 **z a s t a v u j e .**

Návrh na prerušenie dovolacieho konania **z a m i e t a .**

Dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 24. septembra 2013 sp. zn. 3 CoE 129/2013 **o d m i e t a .**

Povinnej náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Galanta poveril súdneho exekútora, aby vykonal exekúciu na základe rozhodcovského rozsudku z 30. apríla 2007 sp. zn. S. Stáleho rozhodcovského súdu, ktorý zriadila S. (ďalej len „označený rozhodcovský rozsudok“).

Uznesením zo 17. júla 2012 č. k. 16 Er 876/2007-17 Okresný súd Galanta exekúciu zastavil a náhradu trov exekúcie súdnemu exekútorovi nepriznal. Súd prvého stupňa mal za preukázané, že oprávnená s povinnou uzavreli zmluvu o úvere, na základe ktorej oprávnená poskytla povinnej finančné prostriedky a povinná sa zaviazala poskytnuté finančné prostriedky splatiť v dohodnutých splátkach. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli aj Všeobecné obchodné podmienky poskytnutia úveru, ktoré obsahovali rozhodcovskú doložku.

Súd prvého stupňa uviedol, že zo samotnej zmluvy a jej súčasti – všeobecných podmienok poskytnutia úveru – je zrejmé, že boli už vopred pripravené dodávateľom – veriteľom pre veľký počet spotrebiteľov, a preto povinný dlžník ani nemohol ovplyvniť ich obsah a zmluvné dojednania. Prvostupňový súd uviedol, že bral do úvahy aj to, v akej forme je napísaná zmluva ako aj obchodné podmienky – maličké písmenká s nahusteným textom, bez odsekov čo znemožňuje ich riadne prečítanie zo strany spotrebiteľa. Rozhodcovskú doložku si spotrebiteľ osobne nevyjednal a nemal na výber, vzhľadom na jej splynutie s ostatnými štandardnými podmienkami, pričom v zmysle jej znenia sa vopred vzdal práva výberu, kde sa budú možné spory medzi stranami riešiť. Povinná mala len možnosť zmluvu ako celok odmietnuť, alebo ju ako celok prijať. Takto dojednanú rozhodcovskú doložku považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Záverom uviedol, že exekúciu je potrebné zastaviť lebo je vedená na základe exekučného titulu, ktorý je v rozpore s dobrými mravmi, citovanými ustanoveniami slovenského právneho poriadku ako aj právneho poriadku Európskeho spoločenstva.

Na odvolanie oprávnenej Krajský súd v Trnave uznesením z 24. septembra 2013 sp. zn. 3 CoE 129/2013 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil a návrh oprávnenej na prerušenie konania zamietol. Povinnej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Uviedol, že sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a v odôvodnení sa obmedzil len na skonštatovanie správnosti napadnutého rozhodnutia, prípadne na zdôraznenie správnosti doplniť ďalšie dôvody. Uviedol, že súd prvého stupňa správne posúdil vzťah medzi účastníkmi konania ako spotrebiteľský, nakoľko oprávnená konala v rámci svojej podnikateľskej činnosti a uzatvorila zmluvu s povinnou ako nepodnikateľom. Stotožnil sa aj s názorom súdu prvého stupňa a všetky zmluvné podmienky posúdené ním ako neprijateľné tiež považoval za neprijateľné. Odvolací súd považoval za potrebné zvýrazniť, že neprijateľnou podmienkou bola v danom prípade rozhodcovská doložka, ktorá spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Podrobne sa zaoberal návrhom na prerušenie konania keď uviedol, že nie je dôvod na pochybnosti o tom, že vnútroštátny súd vo všeobecnosti môže svojím rozhodnutím zabrániť vymožitelnosti pohľadávky veriteľa voči spotrebiteľovi, a uvedené zabránenie potom nie je v rozpore s článkom 17 Charty základných práv EÚ o ochrane vlastníckeho práva a ani v rozpore s článkom 47 tejto Charty o práve na spravodlivý proces. Návrh oprávnenej na prerušenie konania považoval odvolací súd za nedôvodný.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podala oprávnená odvolanie (vo výroku o zamietnutí návrhu na prerušenie konania), ktorým žiadala napadnuté rozhodnutie v označenom rozsahu zrušiť a vec vrátiť tomuto súdu na ďalšie konanie.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadla oprávnená aj dovolaním. Navrhla, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Ďalej navrhla odložiť vykonateľnosť napadnutého uznesenia a konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. a Súdnemu dvoru Európskej únie na základe čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie predložiť prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikovala v podanom dovolaní. Následne v dovolaní uviedla, že v konaní došlo k vadám uvedeným v ustanovení § 237 O.s.p., keď súd rozhodol nad rámec zverenej právomoci (§ 237 písm. a/ O.s.p.); v tej istej veci sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.); sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný (§ 237 písm. e/ O.s.p.); súd jej svojím postupom odňal možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Ďalej uviedla, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) a tiež aj to, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou – vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 2 Cdo 17/2013, 2 Cdo 83/2013, 2 ECdo 20/2013, 2 CoE 28/2013, 2 ECdo 114/2013, 2 CoE 46/2013, 2 ECdo 178/2013, 2 ECdo 225/2013, 2 CoE 68/2013, 2 ECdo 313/2013, 2 CoE 115/2013, 2 ECdo 26/2014, 2 CoE 122/2014, 2 ECdo 27/2014, 2 CoE 26/2014, 2 ECdo 57/2014, 2 CoE 41/2014, 2 ECdo 74/2014, 2 CoE 54/2014, 2 ECdo 76/2014, 2 CoE 67/2014, 2 ECdo 122/2014, 2 CoE 87/2014, 2 ECdo 161/2014, 2 CoE 113/2014, 2 ECdo 178/2014, 2 CoE 126/2014, 1 ECdo 209/2013, 1 CoE 59/2013, 4 ECdo 274/2013, 4 ECdo 294/2013, 4 ECdo 294/2013, 4 ECdo 200/2014, 4 CoE 90/2014, 5 ECdo 238/2013, 6 ECdo 75/2013, 6 CoE 76/2013, 7 ECdo 75/2014, 7 CoE 42/2014, 7 ECdo 148/2014, 7 CoE 93/2014, 8 ECdo 145/2014, 8 CoE 82/2014, 8 ECdo 160/2014,

8 CoE 90/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k zastaveniu odvolacieho konania, ako aj k návrhu na prerušenie dovolacieho konania a vo vzťahu k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 146 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. apríla 2015

JUDr. Martin Vladik, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová